

בש"פ 7906/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7906/14

לפני: כבוד השופטת א' חיות

העורר: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד במ"ת 33456-08-14 מיום 4.11.2014 שניתנה על ידי כבוד השופטת ד' עטר

תאריך הישיבה: י"ב בכסלו התשע"ה (4.12.2014)

בשם העורר: עו"ד נס בן נתן; עו"ד שני מורן

בשם המשיבה: עו"ד חיים שוויצר; עו"ד עינת לב ארי

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ד' עטר) במ"ת 33456-08-14 אשר הורה ביום 4.11.2014 על מעצר העורר עד תום ההליכים נגדו.

1. נגד העורר הוגש ביום 24.8.2014 כתב אישום ובו 29 אישומים לפיהם מיוחסות לו עבירות רבות של אינוס במרמה, ביצוע מעשה מגונה וחדירה לפרטיות. בחלק הכללי של כתב האישום נטען כי בין השנים 2005-2014 עסק העורר ברפואה משלימה וניהל קליניקה פרטית בביתו. הוא פרסם את שירותיו בעיתון מקומי וקיבל מטופלים כשהוא

עמוד 1

לבוש מדים לבנים המשווים לו מראה של איש צוות רפואי. בכתב האישום נטען כי העורר נהג לבקש מנשים שהגיעו אליו לצורך קבלת טיפול, חלקן קטינות, לפשוט את בגדיהן ולהישאר בבגדים תחתונים או ללא בגדים כלל בטענה כי הדבר נדרש לצרכי הטיפול. בעת שעשו כן נהג העורר לצאת מהחדר או לסובב אליהן את גבו, לכאורה על מנת להעניק להן פרטיות. אותן נשים לא היו מודעות לכך שהעורר התקין בקליניקה מצלמות נסתרות באמצעותן תיעד אותן בעודן מסירות את בגדיהן ומקבלות ממנו טיפול. עוד נטען כי בתקופות בהן שכר העורר קליניקה מחוץ לביתו היה נוהג לתעד נשים שהגיעו אליו לצרכי טיפול במצלמת וידאו ידנית או במצלמת ראש.

על פי עובדות כתב האישום, בתחילת כל טיפול נהגו המטופלות לשכב על מיטת הטיפול מכוסות בסדין או במגבת, אך בשלב כלשהו היה העורר מסיט את הכיסוי, לעיתים באופן מלא. עוד נטען, כי במהלך הטיפול היה העורר נוהג לשוחח עם הנשים והיה מנתב באופן שיטתי את השיחה לנושאים מיניים תוך שהוא חולק עם המטופלות מחוויותיו האישיות בתחום. בנוסף, היה העורר ממליץ למטופלות על קבלת טיפול בדרך של עיסוי איברי המין ופי הטבעת והחדרת אצבעות וחפצים שונים אליהם. העורר נהג להדגיש בפניהן כי לא מדובר במעשים בעלי אופי מיני אלא בטיפול מומלץ ובעל חשיבות. בכתב האישום נאמר כי חלק מן הנשים לא הבינו כי מעשיו של העורר אינם חלק מן הטיפול שהוא מעניק ונועדו, למעשה, לספק את יצריו המיניים, ואילו חלקן הבינו זאת תוך כדי מעשה והסכימו לביצוע המעשים, וחלקן אף קיימו עם העורר יחסי מין מלאים בהסכמה. לאחר הטיפול, כך נטען, היה העורר שומר את הסרטים שצילם במהלכו במחשב האישי תחת שמן הפרטי של המצולמות ועורך אותם כך שיציגו רק את הסרת הבגדים על ידי המטופלות וביצוע המעשים המיניים על ידו.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים נגדו. בבקשה נטען כי קיימות נגד העורר ראיות לכאורה להוכחת אשמתו וכי נוכח חומרת המעשים המיוחסים לו והשיטתיות והתחכום שבהם בוצעו, נשקפת ממנו מסוכנות המצדיקה את מעצרו עד תום ההליכים. עוד נטען כי מאחר שטרם אותרו כל המטופלות אותן צילם העורר קיים חשש לשיבוש הליכים מצדו. בדיון שהתקיים בבקשה ביום 29.9.2014 הסכימו הצדדים על קיומן של ראיות לכאורה לביצוע עבירות של פגיעה בפרטיות מצד העורר וקיומה של עילת מעצר. עוד הוסכם להפנות את העורר לקבלת תסקיר מעצר.

בתסקיר המעצר שהוגש בעניינו של העורר נאמר כי בשנת 2000 חלה העורר במחלת הסרטן אך מזה מספר שנים נמצא ברמיסה. עוד נאמר כי על רקע ממצאים טרום סרטניים עבר העורר לפני 3 שנים כריתה של הבלב והטחול ומאז נזקק לטיפול באינסולין ותרופות נוספות, כולל תרופות פסיכיאטריות. שירות המבחן התרשם כי בעקבות תנאי המעצר מתמודד העורר עם קשיים בריאותיים ונפשיים שונים וכי הוא שרוי בחרדה ובמצוקה נפשית. שירות המבחן שלל אמנם כוונות אובדניות אך התרשם כי ישנו סיכון אובדני מצד העורר וצוין כי הוא עצור בתנאי השגחה. בהתייחס לעבירות עצמן תיאר העורר בפני שירות המבחן התנהגות מינית בעייתית כלפי נשים שטיפל בהן אך שלל התנהגות מינית בעייתית כלפי קטינות. העורר אישר צפייה בתכנים פורנוגרפיים באינטרנט אך שלל צפייה בחומרים פדופילים. לדברי העורר הוא החל לעסוק ברפואה משלימה בשנת 2007 ומשלב זה הוא מתאר תהליך של פריצת גבולות בתחום המיני והסלמה בהתנהגותו המינית הבעייתית. לדבריו, היה ער לבעייתיות שבהתנהגותו ואף חווה רגשות אשם בעקבותיה אך לא הצליח לעצור בעצמו. שירות המבחן התרשם כי העורר מגלה עיוותי חשיבה, קשיים לשלוט בדחפיו המיניים ומודעות נמוכה למניעים העומדים ברקע התנהגותו הפוגענית. עם זאת, ציין שירות המבחן כי התרשם שהעורר נמצא בתהליך ראשוני של לקיחת אחריות על מעשיו ומתחיל להכיר בפגיעות שהסב למתלוננות. שירות המבחן ציין כי התרשם מהעורר כאדם המרוכז בעצמו והמרגיש צורך לשלוט באחרים באמצעות הצגת חזות מקצועית ומצליחה. לאור זאת, ונוכח ריבוי העבירות המיוחסות לעורר, התקופה הממושכת בה נעברו והעובדה שהתאפיינו בשיטתיות ומניפולטיביות, העריך שירות

המבחן כי נשקף מפני העורר סיכון לביצוע עבירות מין נוספות. לצד זאת, ציין שירות המבחן כי קיימים אצל העורר גורמים מפחית סיכון כגון העובדה שהוא נעדר עבר פלילי; העובדה שחקירתו ומעצרו הציבו בפניו גבולות והביאו אותו להכיר בבעייתיות שבהתנהגותו; והעובדה כי הוא מגלה נכונות להשתלב בטיפול לעברייני מין. לפיכך, ולאור מצבו הבריאותי והנפשי, העריך שירות המבחן כי ניתן לשחרר את העורר לחלופת מעצר. אשר לחלופת המעצר המוצעת על ידי העורר ציין שירות המבחן כי התרשם לטובה מהמפקחים המוצעים על ידו (אישתו, אחיו ואחד מחבריו) וסבר כי מדובר באנשים אחראים המסוגלים לפקח על העורר באופן יעיל. עוד ציין שירות המבחן כי הוא מודע לכך שחלופת המעצר המוצעת על ידי העורר היא בביתו שם פעלה הקליניקה בה בוצעו העבירות, אך ציין כי הבין מאישתו של העורר כי הקליניקה נסגרה וכי המפקחים מודעים לכך שהעורר אינו יכול לשוב לעיסוקו כמטפל ברפואה משלימה. לפיכך, המליץ שירות המבחן לשחרר את העורר לחלופת מעצר בביתו תחת פיקוחם של המפקחים המוצעים על ידו.

3. ביום 4.11.2014 הורה בית המשפט קמא לעצור את העורר עד תום ההליכים נגדו. בית המשפט קמא ציין בהחלטתו כי נוכח חומרת העבירות המיוחסות לעורר והעובדה שבוצעו באופן שיטתי ומניפולטיבי; קיומן של ראיות לפגיעה מינית בקטינות וצפייה בתכנים הנוגעים לקטינות באתרים שונים ברשת האינטרנט; התרשמותו של שירות המבחן כי העורר נעדר עקבות, סובל מעיוותי חשיבה ומתקשה לשלוט בדחפיו המיניים; והעובדה כי העורר ביצע את העבירות המיוחסות לו חרף מצבו הרפואי, קיים קושי לתת בו אמון כי ימלא אחר תנאי השחרור. אשר לחלופת המעצר המוצעת ציין בית המשפט קמא כי על אף שכלל המפקחים המוצעים על ידי העורר מבקשים להיות לו לעזר, נוכח העובדה שהעורר הצליח להסתיר מהם בעורמה את ביצוע את העבירות המיוחסות לו יש קושי להאמין כי יוכלו לספק לו מסגרת מציבת גבולות המאיינת את מסוכנותו. עוד ציין בית המשפט קמא את העובדה כי אישתו של העורר, אשר הוצעה כמפקחת העיקרית על ידו, עובדת למחיתה כגננת ואת העובדה שהעורר תיאר אותה כאישה גמישה המתקשה להציב גבולות לילדיהם. מטעמים אלו קבע בית המשפט קמא כי אין להורות על שחרורו של העורר לחלופת מעצר.

מכאן הערר שלפנינו.

4. לטענת העורר כלל המעשים בעלי האופי המיני שביצע כלפי הנשים שבאו אליו לטיפול כמתואר בכתב האישום נעשו בהסכמת המטופלות וכמענה לבעיות הרפואיות מהן סבלו, וזאת גם אם במקביל הוא שאב מהם הנאה מינית. עוד נטען כי המטופלות אף הביעו את שביעות רצון מהטיפול ואישרו כי סייע להן. דברים אלו, כך נטען, נתמכים בעדויות מוריו של העורר לרפואה משלימה שנחקרו בתיק, אילן הורוביץ (להלן: הורוביץ) ודב לוי (להלן: לוי). לטענת העורר, הורוביץ אישר בחקירתו כי קיימות נקודות דיקור באיבר המין הנשי ובאזור החיץ בין איבר המין לפי הטבעת וכי הוא נוהג ללמד על כך בשיעוריו. אשר לנקודת הדיקור באיבר המין מאשר הורוביץ כי יש לגעת באיבר המין עצמו על מנת לטפל בה. עוד הוא מאשר כי קיימת שיטת טיפול של החדרת אצבע לפי הטבעת של המטופל. העורר מוסיף וטוען כי לוי אישר בחקירתו שבמסגרת טיפול ברפואה משלימה מקובל לעסות את הישבן. לטענת העורר שגה בית המשפט קמא משלא התייחס בהחלטתו לעדויותיהם האמורות של הורוביץ ולוי ולמחלוקת בין הצדדים בשאלה האם המעשים המתוארים בכתב האישום מהווים טיפול לגיטימי, שכן לו הייתה מתקבלת טענת העורר כי המעשים נעשו לצורכי טיפול הדבר היה שומט את הבסיס תחת האישומים נגדו. בנוסף טוען העורר כי הצילומים שצילם באמצעות המצלמות הנסתרות שהותקנו בקליניקה שלו נעשו לצורך הגנה מפני תביעות. אשר לצילומים שצילם באמצעות מצלמה ידנית מאשר העורר כי הם נעשו לצרכי פורקן מיני. העורר מאשר כי כלל הצילומים, הן במצלמות הנסתרות והן במצלמה הידנית, מהווים פגיעה בפרטיות וכאמור, הוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה בעבירות אלו.

5. אשר לסוגיית האמון בעורר נטען כי שגה בית המשפט קמא משקבע כי העובדה שהעורר הסתיר את ביצוע

העבירות מבני משפחתו מלמדת על מסוכנות מצדו. נטען כי ברוב המקרים אנשים המבצעים עבירות מסתירים זאת מסביבתם הקרובה ועל כן אין בעובדה זו כדי ללמד על מסוכנות מיוחדת הנשקפת מהעורר. עוד נטען כי שגה בית המשפט קמא משלא התייחס לעובדה כי העורר הוא אדם נורמטיבי ונעדר עבר פלילי, כי שיתף פעולה בחקירותיו וסגר מיוזמתו את הקליניקה שהפעיל. בנוסף, התעלם בית המשפט קמא מכך שמאז המועד בו נחקר העורר לראשונה בקשר למעשים המיוחסים לו ועד שנעצר, עבר חודש ימים בו היה משוחרר ללא תנאים מגבילים וכי בכל אותה העת לא עשה כל פעולה שיש בה כדי לסכל את החקירה ולא יצר קשר עם מי מהמתלוננות. בנוסף, נטען כי בית המשפט קמא התעלם מכך שמעצרו של העורר גרם לו זעזוע והיווה משבר קשה ומרתיע עבורו. מטעמים אלו, כך נטען, שגה בית המשפט קמא משלא נתן אמון בעורר. כמו כן, נטען כי שגה בית המשפט קמא משלא נתן משקל למצבו הבריאותי והנפשי של העורר, כפי שבא לידי ביטוי בתסקיר המעצר. נטען כי העורר סובל מבעיות רפואיות המצריכות טיפול תרופתי מתמיד וכפי שציין שירות המבחן המענה אותו הוא מקבל לכך בבית המעצר הוא חלקי בלבד. כמו כן, מציין שירות המבחן כי העורר מצוי במצב נפשי קשה ומגלה נטיות אובדניות. נתונים אלו, כך נטען, מטעים את הכף לטובת שחרורו של העורר לחלופת מעצר בביתו.

אשר לחלופת המעצר המוצעת על ידי העורר נטען כי שגה בית המשפט קמא משקבע כי זו אינה יכולה להוות מסגרת המאיינת את מסוכנותו. לטענת העורר העובדה שהחלופה המוצעת היא בביתו אינה צריכה להוות שיקול נגד שחרורו שכן הוא סגר את הקליניקה שהפעיל מיוזמתו ומאז מעצרו אינו מקבל עוד לקוחות. לפיכך, אין ביכולתו לבצע עבירות נוספות כמו אלו המיוחסות לו. עוד נטען כי מאז פרסום דבר מעצרו של העורר הוא מוקע בקהילתו וביישוב בו הוא מתגורר וכי עובדה זו מהווה בעבורו גורם מרתיע. אשר למפקחים המוצעים על ידי העורר נטען כי שירות המבחן התרשם מהם לחיוב וקבע כי מדובר באנשים אחראים אשר ניתן לתת בהם אמון כי יוכלו לפקח על העורר באופן יעיל. לפיכך, שגה בית המשפט קמא משפסל את חלופת המעצר מבלי שחקר את המפקחים והתרשם מהם בעצמו. עוד נטען כי שגה בית המשפט קמא מששקל לחובתו של העורר את העובדה שסיפר בכנות לשירות המבחן כי בהשוואה אליו אישית גמישה יותר ומתירנית עם ילדיהם וכי הדבר מהווה נקודת חיכוך ביניהם. לטענת העורר, אין בעובדה זו כדי להשליך על יכולתה של אישיתו למלא את תפקידה כמפקחת באם ישוחרר העורר לחלופת מעצר ולא היה מקום לתת לה משקל. לבסוף, טוען העורר כי הוא מגלה תובנות למצבו ויכולתו לשוב ולבצע עבירות היא, למעשה, אפסית. לפיכך, ונוכח המלצת שירות המבחן, טוען העורר כי היה מקום להורות על שחרורו לחלופת מעצר.

המשיבה מצידה סומכת את ידיה על החלטתו של בית המשפט קמא וטוענת כי יש לדחות את הערר.

6. דין הערר להידחות.

העורר מאשר כי תיעוד מהלך הטיפול בסתר מהווה פגיעה בפרטיות המטופלות וכן הוא מאשר כי חלק מן הצילומים נעשו לשם פורקן מיני. כמו כן, וכפי שצינה המשיבה בצדק, הדרך בה ערך העורר את הצילומים לאחר מעשה מצביעה אף היא על אופיים המיני של המעשים המתועדים בהם ועל כך שהם צולמו לכאורה לצורך סיפוק מיני (ראו והשוו, ע"פ 9603/09 פלוני נ' מדינת (27.9.2011)). טענת העורר כי הייתה למעשים גם תכלית טיפולית אינה נתמכת בראיות לכאורה שהוא מפנה אליהן. אמנם, הורוביץ מאשר בחקירתו כי ישנה נקודת דיקור באיבר המין הנשי, אך הוא מדגיש כי הוא מעולם לא תרגל עם תלמידיו דיקור של נקודה זו וכי לא נהוג לטפל בה בשל מיקומה הרגיש (ראו, חקירתו מיום 12.8.2014, עמ' 4, ש' 113-115). עוד הוא מציין שהוא מעולם לא לימד את תלמידיו להחדיר אצבע לפי הטבעת כדרך להקל על כאבי גב וכי כלל לא מדובר בטכניקה מתחום הרפואה הסינית (שם, בעמ' 6, ש' 172-179). לזוין מסר בחקירתו כי בעיסוי משולב אין כל מרכיב של חדירה לאיבר המין או אל פי הטבעת וכי הדבר אסור על פי חוק

(ראו, חקירתו מיום 13.8.2014, בעמ' 2 ש' 27 עד עמ' 3 ש' 4). בנוסף, לגבי חלק מהמעשים המיוחסים לעורר לכאורה כלל לא ניתן לטעון כי יש להם תכלית טיפולית כלשהי. זה הוא המצב, למשל, בכל הנוגע לאמור באישום החמישי, שם נטען כי העורר אונן בנוכחות מטופלת קטינה. מטעמים אלה, הטענות שהעלה העורר לעניין קיומן של ראיות לכאורה דינן להידחות.

אשר לשאלת המסוכנות, סבורני כי צדק בית המשפט קמא בקובעו כי ריבוי העבירות המיוחסות לעורר, חומרתן, והעובדה שבוצעו באופן שיטתי ומניפולטיבי לאורך תקופה ארוכה מלמדים על קיומה של מסוכנות מצד העורר. כמו כן, לא ניתן להתעלם בהקשר זה מן העובדה שחלק מהעבירות המיוחסות לעורר בוצעו נגד קטינות ובהן קטינה כבת שמונה שנים בלבד בעת המעשה (ראו והשוו, בש"פ 7873/12 פלוני נ' מדינת ישראל (20.11.2012)). שירות המבחן העריך אף הוא כי קיים סיכון להישנות העבירות מצד העורר, הגם שהמליץ על שחרורו לחלופה. אשר לחלופת המעצר המוצעת, נוכח התחכום הרב בו בוצעו העבירות המיוחסות לעורר, העובדה שמוצע לשחררו לביתו שם לכאורה בוצעו העבירות המיוחסות לו, והעובדה שהעורר הצליח להסתיר בעורמה את דבר ביצוען של העבירות מהמפקחים המוצעים על ידו במשך תקופה ארוכה, נראה לי כי המקרה דנן אינו מצדיק התערבות בהחלטתו של בית המשפט קמא, לפיה החלופה המוצעת אין בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעורר (ראו והשוו, בש"פ 7575/11 קירשנבויס נ' מדינת ישראל (24.10.2011)).

אשר על כן, הערר נדחה.

לאור מצבו הרפואי והנפשי של העורר, כפי שתואר בתסקיר המעצר, מונחה שב"ס לפקח על העורר ולדאוג כי יזכה לטיפול ולהשגחה.

ניתנה היום, ט"ו בכסלו התשע"ה (7.12.2014).

ש ו פ ט ת